

Estat Català

Preu:
20
Cfms.

Portant-veu de les Joventuts d'Esquerra Estat Català

3.ª època

Barcelona, 28 de Març del 1935

Núm. 1

EDITORIAL

ESTAT CATALÀ fou la publicació clandestina que amb constància aguantà l'esperit de revolta catalana durant el temps de la Dictadura. Ara en aquests altres moments de dictadura jesuítica recull, de nou, la rebellia de la nostra gent.

Cal estructurar la fe i l'optimisme de la nostra terra en un impuls d'acció. Decaurem en aquest moment és desertar. Els que en aquesta hora senten minvar l'anhel nacionalista i la confiança en la pròpia actuació abandonen a Catalunya. Només el nostre esforç pot deslliurar-la: només, Catalunya, pot alliberar a Catalunya. Confiar en altre activitat que la nostra és posar-nos i posar a Catalunya a la disposició de la clència aliena.

Catalunya no vol altre cosa que establir l'imperi de la seva voluntat i vol el camí ben ample i sense coaccions, ni les de l'amistat vers el seu esdevenidor.

Aquesta es la raó del seu gest del 6 d'octubre. De pués de la proclamació de la República Catalana per Francesc Macià el dia 14 d'abril de l'any 1931, el 6 d'octubre de 1934, es l'acte més grandios afirmatiu de la nostra personalitat. El Govern de la Generalitat i el poble nacionalista es fongueren en una acció comú, perquè l'ànima catalana es rebelava sense trabes ni consideracions.

En reapareixer avui en la clandestinitat, som molt més forts que en temps de la Dictadura. Hem vist els ulls de tots els catalans l'abast de la nostra acció. Hem contemplat com Macià proclamava aquella República Catalana que visqué tres jorns i se l'emportà un anhel de concordia i una confiança en la paraula dels homes que dirigien la República espanyola. Hem sentit tots la responsabilitat de les llibertats que ens donava l'Estatut i que de bon principi ja ens resultaren enigrades precisament perquè les promeses fetes a la República Catalana s'esmorliren i minvaren amb el temps. Hem vist, i llüen els ulls i llüen els cors, proclamar l'Estat Català. Visqué poques hores l'Estat Català. Les justes per a crear un estol d'herois i de màrtirs per a omplir els fosars, els hospitals, i altre volta, les presons i l'exili, de catalans que al servei de la pàtria no es desdiiuen de sacrificar la vida i la llibertat.

El radi d'acció dels nacionalistes d'abans del 14 d'abril s'ha eixamplat. L'amor a Catalunya ja no es ara solament fruit d'una idealitat romàntica: avui Catalunya s'ha sentit compresa també per la sang i la carn dels homes de la terra.

No han caigut solament els morts i els ferits i els empresanats i els exilats juntament amb les llibertats catalanes, sinó que també han arrossegat aquelles realitzacions de justícia, dels nostres obrers i dels nostres pagesos. Llei Agrària, drets obrers, compromisos de treball en els quals el proletari aconseguia un tracte més humà, com el de les 44 hores dels metallúrgics, el de la dependència mercantil, els derivats de la Llei de termes, etc., s'han perdut junt amb el nostre Estatut.

I també s'enfonsen poc a poc les Lleis laiques i liberals del nostre Parlament i l'obra urbanística i escolar dels nostres Municipis. Perquè el mal vent que asseca la llibertat i dignitat de la pàtria, asseca també la llibertat i la dignitat del català.

En cada sector que anghela reivindicacions justicières, la idea de Catalunya-Nació és primordial per a estructurar la seva eficàcia.

Per això el nacionalisme ha de recollir tots els clams de justícia; els neguits provinents del camp polític esquerrista, dels obrers, dels pagesos, han d'ésser la font inexhaurible de la seva activitat. Gairebé podríem dir que allà on hi ha un veí nostre que reclama un dret humà hi ha un catalanista d'esquerra. La prova contrària ha estat feta durant els darrers temps: els catalans reaccionaris i conservadors, els ben avinguts amb el règim social existent en l'actualitat, s'han col·locat en front de Catalunya i han ajudat al seu enemic.

La nostra tasca és la d'organitzar i fer eficient totes les inquietuts dels catalans. Som la milícia que forma la guàrdia en torn de la terra, però, a la terra catalana l'estimem per a fer-la amorosa amb els seus fills. Amb el record de Macià com a guia, amb la més cop'eta adhesió a les seves idèes i actuacions, marxem i marxarem al combat en tots els terrenys per a assolir la llibertat de Catalunya que lliguem estretament amb la llibertat humana.

**Fora la pena de mort!
Prou execusions!
Abaix el Govern d'assassins!
Visca l'Estat Català!**

**Nacionalistes catalans!
Ajudeu els presos
i exilats!
Cotitzeu i feu cotitzar!**